

her stilles i 2den Linie, dog ikke kunne afføres fra at gjøre deres Net gjældende, ligesom de vilde kunne have gjort det, hvis Voet ikke var taget under Behandling. — Hvad der gjælder om de Boer, i hvilke der er ansvarlige Personer tilstede, kommer jo forsaavidt ogsaa til Anvendelse, hvor et Dødsbo deles af Arvingerne selv; at der i dette Tilfælde er andre Giendommeligheder tilstede, behøver jeg naturligvis ikke at gjøre opmærksom paa. — Hvad iøvrigt det Spørgsmaal angaar, i hvilke Tilfælde privat Skifte skal kunne finde Sted, da er man ved at overveie denne Sag kommen til det Resultat, at det var nødvendigt i denne Henseende i det Væsentlige at blive staaende paa den nuværende Rets Standpunkt. Det gaar, naar der tages Hensyn til de Garantier, som ere forbundne med offentlig Skiftebehandling, ikke an at negte enhver især af de Paagjældende Ret til at ælfe offentlig Skiftebehandling, og ligeledes vilde det være forbundet med stor Betænkelighed, om man vilde forlade den almindelige Regel, at offentlig Skiftebehandling skal finde Sted, hvor der blandt Arvingerne er Umyndige eller Fraværende. Smid- lertid har man dog paa enkelte Punkter søgt at modificere de i denne Henseende hidtil gjældende Regler, saaledes at man har aabnet en Mulighed for en privat Arbejdning i nogle af de Tilfælde, som jeg nævnte. — Med Hensyn til Detaillen skal jeg iøvrigt ikke opholde det høie Thing; jeg kan i den Henseende henvise til de udførlige Motiver, hvormed Lovforslaget er ledsaget, og skal med disse faa Ord tillade mig at anbefale Forslaget til det ærede Things velvillige Prøvelse.

Den næste Lov, jeg skal have den Ære at forelægge Forslag til, angaar Tilsynet med Dampskjeder og Damppassagerfartøier. Jeg skal i den Anledning tillade mig at bringe i det ærede Things Erindring, at den seneste Lov, hvorved dette Forhold er ordnet, er af 12te April 1851, med andre Ord, der er hængaet et Årdsrum af mellem 21 og 22 Aar, siden dette Forhold sidst blev ordnet ved Lov. Det vil derefter findes naturligt, at Forholdet har taget en saadan Udvikling, at hvad der maaske kunde siges at være tidsvarende i Aaret 1851, ikke kan være det i dette Øieblik. Vanskeligheden er særlig bleven forøget derved, at man i Aaret 1851, imod hvad der dengang blev tiltraadt af Justitsministeriet, anfaa det for rigtigt at optage i selve Loven ikke blot Bestemmelser om, hvilke Maskiner Tilsynet og de forskjellige Forskifter skalde angaa, og om Maaden, hvorpaa Kontrollen i det Hele skalde ordnes, men ogsaa selve Detaillen af de Prøver, som Maskinerne skalde underkastes, eller med andre Ord den tekniske Del af Sagen, og der er ikke i Loven givet nogen Myndighed, og da navnlig heller ikke Justitsministeriet nogen Bemyndigelse til at fravige Lovens Bestemmelser. Der har imidlertid paa dette Omraade fundet en betydelig Udvikling Sted. I de forløbne 20 Aar er der efter-

haanden fremkommet flere og flere nye Konstruktioner af de forskjellige Maskiner, ligesom overhovedet Anvendelsen af Dampmaskiner er tiltagen i en meget betydelig Grad. Det har derfor ogsaa ad Erfaringens Vej viist sig, at der meget ofte er opstaaet Vanskelighed derved, at der er begjært Tilladelse til at maatte benytte Dampmaskiner, som ikke vare i Overensstemmelse med de Regler, der ere opstillede i Loven af 1851, og man har ikke haat nogen lovlig begrundet Myndighed til at indrømme en saadan Tilladelse, fordi, som jeg nys tillod mig at bemærke, de enkelte tekniske Detailbestemmelser vare optagne i Loven af 1851, uden at der var givet nogen Myndighed til derfra at tilstaa Undtagelser. Man har ikke kunnet indrømme saadanne, selv om det ogsaa ved en nærmere Undersøgelse maatte vise sig, at de nye Konstruktioner i alle Maader vare ligesaa hensigtsvarende som de ældre. Naar ikke de i Loven af 1851 opstillede Betingelser ved Prøven vare tilstede, manglede der Myndighed til at indrømme disse Maskiners Brug. Det Lovforslag, jeg nu har den Ære at forelægge det høie Thing, gaar derfor ud paa at ubtage den egentlige tekniske Detail af Loven af 1851 og henvise den til kongelig Anordning, idet det vil være lettere i en eventuel kongelig Anordning at foretage saadanne Forandringer, der maatte kræves af Udviklingen, end naar der er Spørgsmaal om at forandre en Lov, ligesom der ogsaa i en saadan Anordning efter Omstændighederne vilde kunne optages nærmere Bestemmelser om en begrundet Myndighed til i enkelte Tilfælde at fravige de almindelige Regler i Anordningen.

I selve Loven vilde forsaavidt altfaa kun blive tilbage Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde overhovedet Betingelser som den, Anordningen maatte opstille, skulle bringes til Anvendelse, og om hvorledes Kontrollen og Tilsynet med de Dampmaskiner, Skjeder, Lokomobiler etc., som Loven angaar, skal føres. I Forbindelse hermed skal jeg dog endnu henlede Opmærksomheden paa en enkelt Ting. Loven af 1851 omfatter ikke blot Dampskjeder, men ogsaa Dampskibe, den udstrækker Tilsynet ikke blot til Dampskjederne ombord paa Dampskibene, men ogsaa til selve Dampskibene; men ligesom man i saa Henseende i denne Retning maaske er gaaet noget for vidt i Loven af 1851, saaledes er man paa den anden Side vistnok ikke gaaet tilstrækkelig vidt, idet man ikke i den ommeldte Lov, ligesaa lidt som i nogen anden, har indsat Bestemmelser sigtende til at gjøre det muligt at føre Kontrol med, hvorvidt et Damppassagereskib i det Hele taget er indrettet og føres paa en saadan Maade, at der ikke er Grund til at frygte nogen Fare for Menneskeliv eller Fare i andre Retninger. Man vil derfor i det foreliggende Lovforslag finde Bestemmelser, som sigte til at afhjælpe denne Mangel, Bestemmelser, som skulle gjøre det muligt at opstille Regler for, hvor stort et Antal Passagerer